

Meleg van II.

Hú, ezt én nagyon unom már; utólag kifejtteni, hogy miről szólt valamelyik írásom, miután valaki elolvasta és félreanyagarázta. Nem is szokásom ezt nyilvánosan tenni, de **Eörsi István Meleg van** című írása (Népszabadság, július 18.), pontosabban írásának cikkemet illető része azon kivételes szövegek egyike, amelyekben sajnálatos módon egyetlen igaz megállapítás sincsen. Alaposabb szövegelemzésbe – kimélendő a nagy melegben mindannyiunkat – most sem bocsátkozom, mindössze a szerző figyelmébe ajánlom rövidke írásom tartalmát: más a Bokros-csomag megszorítási programjának *intenzitását* kifogásoltam, csupán azt észrevételeztem, hogy ezek az intézkedések súlyosan *jogszerűtlenek* voltak, és ez zavarba ejtő, ha egy magát szakértőinek tartó kormánytól

származnak, és még zavarba ejtőbb, ha ezek a törvénybe ütköző intézkedések kis hiján hatályba is lépnek. Hogy nem tartom magamat kriplinek, máris ideim: a tervezettnél súlyosabb intézkedéseket is jobb érzéssel veszem, ha azok nem ütköznek ilyen-olyan jogszabályokba, mondjuk, nem alkotmányellenesek.

Eörsi István további állításait – például azt, hogy szerintem a kormány kivagyiságból sanyargatja a népet, meg ehhez hasonlók –, azért nem cáfolnám, mert akárhogy keresem, nincsenek a cikkben. Idéznek azért egyet: „K. Z. úgy véli, hogy a kormány az Alkotmánybíróság döntése után azért akarja a kieső megtakarítást másutt bevasalni, mert »csontig le akarja verni az ellenzéket«, mert »nem akar levegőt hagyni a másíknak«, és így tovább. Nos, K. Z. nem véli

úgy. K. Z. élenken emlékszik arra, hogy a kormány az Alkotmánybíróság döntése *előtt* terjesztette be a javaslatot – furcsa is lett volna utána –, és az Alkotmánybíróság döntése után a kormány még nem terjesztett be *újat*. (Amelyik egyébként majdan lehet, hogy le akarja verni csontig az ellenzéket, és az is lehet, hogy nem akar levegőt hagyni a másíknak, ezt előre nem tudni.)

Végezetül pedig hadd jegyezzem meg, hogy ezt az egész ügyet azért sajnálom, mert magam is úgy vélem, hogy a pénzt az államcsőd elkerülése végett valahogyan össze kell kaparni, és ezt másként nem lehet, csakis drasztikusan. Miért baj az, ha az ember úgy hiszi, hogy a drasztikum alapja sem lehet más, mint a hatályos jogrendszer?

Kovács Zoltán

az Élet és Irodalom főszerkesztője